

Mētrienas

Izdod Mētrienas pagasta pārvalde
2020. gada decembra avīze
Nr. 12 (266)

Dzīve

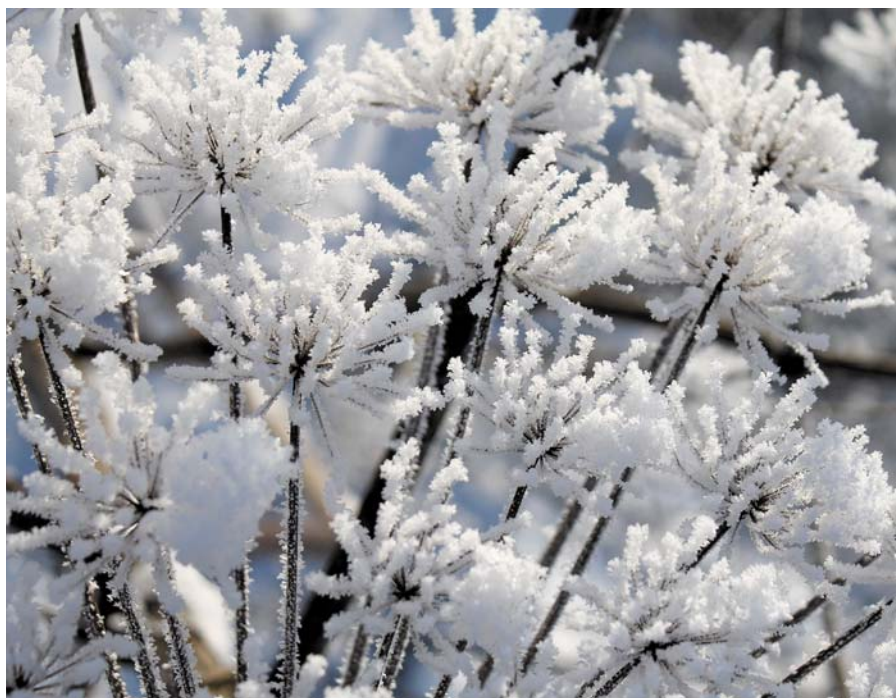

Foto – Valda Otvare

Decembris īsumā

04.12. Tiek iedegta Ziemassvētku egle pie pagasta pārvaldes ēkas.

08.12. Mednieki palīdz no purva izķlūt iestīgušam medniekam.

12.12. Mētrienas mednieku kolektīvās medības.

31.12. Mednieku Jaungada salūts.

„Jauniešu centriņš” aicina ikvienu piedalīties apsveikumu kartiņu gatavošanā.

Tautas nams aicina izrotāt pagasta egli ar saviem rotājumiem.

Mētrienieši skaisti izrotā savu māju logus un pagalmus Ziemassvētkiem.

Tautas namā tiek veikti plaši grīdu kopšanas darbi.

Notiek individuālās nodarbības aušanā sieviešu biedrības „Ābele” projekta ietvaros.

turpinājums 2. lpp.

Lūgšim Ziemassvētku zvaigznēm,
Tā kā ziediem debess laukā plaukt.
Zaļot egļu zaros svecēm,
Tā kā ugunskuram spožās liesmās degt.
Lūgšim Ziemassvētku naktij,
Gaismas spēku mūsu sirdīs liet.
Iesim Ziemassvētku naktī
Mieru savās dvēselēs smelt.

...Ieklausies Ziemassvētkos... Ieklausies sirdī... Ieklausies Mīlestībā un glabā šo dziesmu sevī... Un tici... Jo Mīlestība paliek pie tā, kas tai tic!
Svētki atnāk un aiziet, bet paliek prieks
Par svecēm, egli un dāvanām,
par sirdi, ko cilvēks neaizliedz,
dvēselei mācot būt baltai.
Un tad nav svarīgi:
Ir vai nav sniegs,
Jo ceļš atvērts gaišākām domām.
Gadumija ir neliels atskaites punkts. Atskaites punkts, lai dotos tālāk un turpinātu iesāktu. Šodien daudzu cilvēku prātus nodarbina problēmas un rūpes. Tomēr jāsaprot, ka viss, kas ar mums notiek, ir mūsu pašu rīcībā. Problēmas mums dotas, lai mēs, grūtus laikus pārdzīvojuši, pa īstam spētu novērtēt savus spēkus un pierādītu sev, ko spējam. Tādējādi nebaidīsimies no jaunām idejām, jauniem nākotnes plāniem, jo mēs spējam meklēt un atrast risinājumu visam.

**Gaišus Ziemassvētkus ikkatrā ģimenē un skaistāko
Jaungada sapņu piepildījumu 2021. gadā!**

Mētrienas pagasta pārvaldes vadītāja **Iļona Zalāne**

Ziemassvētki,
Un egļu smarža liega ...
Nāk Jaunais gads,
Un viegli baltas pārslas slīd.
Bet sirdi nevar ieputināt sniegā,
Tai jāiet sapņus piepildīt ...

**Priecīgus Ziemassvētkus,
gaišām domām un
cerībām pilnu Jauno
gadu!**

Mētrienas pagasta pārvaldes
lietvede Valda Otvare

turpinājums no 1. lpp.

3. decembrī stājās spēkā grozījumi Ministru kabineta rīkojumā Nr. 655 "Par ārkārtējās situācijas izsludināšanu", kas paredz ārkārtējās situācijas termiņu pagarināt līdz nākamā gada 11. janvārim, būtiski pastiprinot drošības pasākumus Covid-19 izplatības ierobežošanai. Līdz ar valdības rīkojuma 5.1. punktu ārkārtējās situācijas laikā tiek atcelti un aizliegti visi publiskie pasākumi klātienē. Ministru kabineta informācijā uzsvērts, ka ikvienam ikdienas gaitās jāievēro 2+2 princips – divi metri, divi cilvēki. Tātad jāievēro divu metru distance un tikšanās jāierobežo līdz diviem cilvēkiem. Valdības rīkojuma 5.43. punkts ir noteikts, ka sabiedriskajā transportā un publiskās iekšējās telpās, tostarp darbvietās, ja telpā atrodas vairāk par vienu personu, lieto mutes un deguna aizsegus. Ir atļauti friziera un skaistumkopšanas pakalpojumi, ievērojot stingrus piesardzības pasākumus. Ievērojot minētās prasības pieļaujamajam apmeklētāju skaitam, no 5. decembra brīvdienās un svētku dienās darbojas TIKAI:

aptiekas (tostarp veterinārās aptiekas);

degvielas uzpildes stacijas (tajās aizliegts tirgot alkoholu, tabaku un tabakas izstrādājumus);

veikali, kuros drīkst tirgot tikai šādas preču grupas:

pārtikas preces (izņemot alkoholu); higiēnas preces; dzīvnieku barību; preses izdevumus; sabiedriskā transporta biļetes. Citas preču grupas brīvdienās un svētku dienās ir aizliegts tirgot (5.7. apakšpunkts).

Mērķtiecīgākai Covid-19 ierobežošanai un cīņai pret vīrusa radīto apdraudējumu tiek ieviesti stingrāki un precīzāki drošības pasākumi, tāpēc no 7. decembra līdz 11. janvārim pasažieru skaits sabiedriskajā transportā nedrīkstēs pārsniegt 50% tā ietilpības, bet sejas maskas būs jālieto visiem, arī bērniem no 7 gadu vecuma.

Decembra otrajā nedēļā bija vērojams kailsals. Sniega tikpat kā nav.

*Notikumus apkopoja
Ilmārs Grudulis*

Svētku zīmē un Covid ēnā

SVĒTKI

Kāds tu biji 2020.gads? Tas bija 95 gadu jubilejas svētku zīmē, kopš mums piešķirts Mētrienas vārds. Un nenoliedzami "Covid – 19" ēnā. Ierobežoti esam bijuši teju pusgadu – no 14.marta līdz 9.jūnijam, tad neliels pārtraukums un atkal no 9.novembra līdz 2021.gada 11.janvārim. Vasaras vidū svinējām Ligo svētkus un sava pagasta svētkus. Skolas telpās savu vietu atrada sieviešu biedrība „Ābele” un jauniešu centrs, kurš ieguva skaistu nosaukumu "Mētrienas centriņš". Amatierteātris „MaskaRāde” atzīmēja 10 gadu jubileju un priecēja mūs ar pirmizrādi. Tautas nama amatierkolektīvi un citi pagasta interesenti piedalījās skaistā virtuālā gājienā „Uzvelc savu tautastērpu!” Kopām savus pagalmus un sētas, lai piedalītos konkursā „Skaistākā lauku sēta 2020”. Tapa vides objekti Odzienes muižas parkā. Bijām aktīvi dalībnieki veloekspedīcijā un autoekspedīcijā, kuru ietvaros iepazīstinājām ciemiņus ar pagasta ievērojamākajām vietām un cilvēkiem. Lepojāmies ar mūsu māksliniekiem. Podnieces Baibas Dumpes "Zigrīdas un Jāņa Apalu balva" un Krolļu ģimenes izstāde Madonas Novadpētniecības un mākslas muzejā. Atrādām savu dižozolu un sakopām avotiņa apkārtni Ozolkalnā. Iestādījām Piemiņas liepu dzejniekam Leonam Briedim.

Viens no lielākajiem ieguvumiem – Centra ielas remonts pagasta centrā. Sieviešu biedrība "Ābele" piedalījās projektu konkursā "Aušanas prasmju apgušana Mētrienā", kas daudzām mētrienietēm deva iespēju realizēt savus sapņus un lietderīgi pavadīt brīvo laiku. Projekts turpinās.

Aktīvi turpina darboties mūsu sportisti, mednieki un makšķernieki. Ar sudraba medaļām no Madonas novada čempionāta Mētrienā atgriezās mūsu vīriešu volejbola komanda. Veiksmīgi piedalījāmies Pašvaldības sporta spēlēs un pagasta sporta spēlēs. Pieņēmām izaicinājumu „Esi aktīvs!”. Un ne asakas „Kroņa kausē 2020”.

Pārmaiņas notika arī pagasta darbinieku sastāvā. Darbu beidza lauku konsultante Inese Podiņa un Mētrienas tautas nama vadītāja Gita Dzene, kuras vietā darbu atsāka Laura Biķerniece. Darbu uzsāka Mētrienas pagasta īpašumu uzturēšanas nodaļas vadītājs Valdis Broks, nekustamā īpašuma speciālists Jānis Zavals, sociālā darbiniece Iluta Ozoliņa, jauniešu centra vadītāja Esmeralda Auziņa. 30. septembrī Madonas novada pašvaldība par pārvaldes vadītāju Mētrienas un Praulienas pagastos apstiprināja Ilonu Zalāni.

Nozīmīgās dzīves jubilejās sveicām pagasta iedzīvotājus. Īpaši pieminēsim mūsu gados viscienījamākos mētrieniešus Rutu Liepiņu, Jāni Porieti, Alekseju Homu, Jāni

Upīti, Jeļizavetu Korņenkovu. Skaistas kāzu jubilejas atzīmēja Zaiga un Andrejs Gruduli, Vija un Asijs Jeremejevi.

Atvadījāmies no mūsu līdzgaitniekiem, tuviem un mīļiem cilvēkiem – Alises Briņķies, Bernarda Krivašenoka, Pētera Gaiļa, Birutas Bolinskas, Andra Kaufelda, Viestura Tetera, Pelagejas Pavlovas, Dainas Podniecies, Stefānijas Macānies, Jekaterinuas Strogovas. Mūžības ceļā pavadījām mūsu novadnieku dzejnieku Leonu Briedi.

Mētrienas laukus, pļavas, druvas, augļudārzus un ganāmpulkus turpina kopt un godā turēt mūsu lauksaimnieki.

Kāds būs 2021. gads, tas atkarīgs gan no katra no mums, gan arī no apstākļiem un notikumiem, kurus mēs nekādi nevaram mainīt. Jaunais 2021. gads noritēs Metāliskā Vērša zīmē – tas simbolizē mērķu sasniegšanu, darbības un labklājību. Taču gads nebūs vienkāršs un ikkatram nekaitēs piesardzība. Nostiprināsies prioritātes, daudzi jutīs nepieciešamību pārmaiņām, kas palīdzēs sasniegt mērķi, piesaistīt dzīvībai labklājību un tikt galā ar grūtībām. Būs iespēja sasniegt savus mērķus, taču tam būs jāpieliek visas pūles. Lai pelnītu Vērša labvēlību, būs jāpievērš uzmanība ģimenes pavardam, mājas uzlabošanai, kā arī izveidot veselīgu mikroklimatu attiecībās starp mājsaimniecībām. Būs daudz problēmu, taču visi centieni tiks pilnībā atalgoti. Vērsis ir tiešs, augstprātīgs un nežēlīgs. Turklāt viņam ir ļoti attīstīta taisnīguma un atbildības sajūta. Tā prognozē astrologi.

Dzīvosim un redzēsim, kāds tad tu būsi mūsu Jaunais gads...

Solvita Stulpiņa

Uzzīmēt smaīdu baltajā sniegā,
Pūkainām kupenām cauri brīst,
Pieskarties sarmotam egles zaram
Kopā ar zvaigznēm brīnumā krist.
..Satikt rūķīti sniegotā mežā,
Palīdzēt pili uzbūvēt tam,
Raudzīties visai pasaulei pāri-
Tur, kur Jaungada zvaniņi skan!
(A. Līcīte)

Lai Dieva svētība un gaišas domas,
lai piepildās radošās ieceres un
veiksme darbā, lai labklājība,
mīlestība un satiecība ģimenēs!

Madonas novada bāriņtiesas locekle
Mētrienas pagastā Sandra Lauva

Pirmais mācību pusgads noslēdzies

BĒRNUDĀRZĀ

Pirmais mācību pusgads ir aizsteidzies un varam atskatīties, kas tajā bijis īpaši jauks. Zinību dienā pie mums bija ieradies Krokodils, kurš nevarēja saprast, ar ko atšķiras Jaunais gads un Jaunais mācību gads. Tāpēc bija ieradies ar egli.

Ir
Jau
Svētku
Gaidīšanas
Brīdis pienācis.
Es vēl
Eglei rotiņas
Gatavoju aši pats.
Katru skumju stūrīti
Pušķoju, lai svinīgs skats.

Drīz jau
Dancos piparkūkas,
Saldumu būs pilnas tūtas!
Un, kad pie durvīm klauvēs Viņš-
Man sirds kā spožs, spožs mēnestiņš,
Tad Ziemassvētku vecītim teiks: "Sveiks!"
Visiem
Gaišus svētkus!

Mazo "Taurenīšu" izvēlētos dzejoļa vārdus sakārtoja skolotāja Aiga

Pasākumā "Ziedi un dzeja" veidojām kompozīcijas un sacerējām tām atbilstošas dzejas rindas.

Miķeļdienas pasākums bija lielisks mēneša noslēgums, kurā bērni atkārtotā zināšanas par dārzeniņiem un sēnēm. Miķeļdienas rotaļās pierādīja savu spēku un izveicību. Mārtiņdienas rītā mūs dārziņā sagaidīja gailis ar savu svētku dziesmu. Un dienas gaitā pierādīja, ka prot dziedāt dažādās valodās.

Pasākums "Mētrienu manām acīm" bija veidots viktorīnas veidā, izzinot mūsu Mētrienu un Latviju. Neizpalika svētku salūts un pārsteiguma mirklis noslēgumā.

Radoša un rūpīga gatavošanās bija "Leļļu teātra diena", kurā katra grupa spēlēja mazu leļļu teātra izrādi. Un radošajā darbnīcā gatavoja savas pirkstiņlilles.

Ir pienācis gada pēdējais mēnesis, un mēs gatavojamies Ziemassvētkiem - gatavojam rotaļumus, rotājam telpas, mācāmies dzejoļus un dziesmas, cepam piparkūkas un gaidām ciemos Ziemassvētku vecīti vai kādu viņa paļigu Rūķi.

Aiga Ivāna, PII audzinātāja
Foto no personīgā arhīva

Visas dzīvības dabiskāk norit,
kad pa priekšu gaiši ceļi skrien,
un kāds atļauj man šodien satikt
gaišus cilvēkus vien...

/U. Auseklis/

Lai Ziemassvētku gaišums
visiem Jaunā gada ceļiem!

Ticību, cerību, mīlestību novēl
pasta meitenes
Lāsma un Lelde

Trīs lietas, labas lietas. Tāpēc
novēlu jums visiem, pirmkārt –
labu veselību, otrkārt – sportiskām
aktivitātēm, kā arī sasniegumiem
bagātu gadu, treškārt – domāt
gaišas domas un kļūt kaut nedaudz
saliedētākiem, iecietīgākiem
un draudzīgākiem attiecībā ar
apkārtējiem. Jo tā visa nekad nevar
būt par daudz!

Sporta darba organizatore
Lauma Freija

Gaišus, miera un labestības
pilnus Ziemassvētkus!
Lai Jaunais gads atnes
izturību, veselību, prieku un
saticību ikvienā mājā,
ikvienā sirdī!!!

Jolanta Vītola,
bibliotēkas vadītāja

Ļoti mīlu savu darbu

CILVĒKS STARP MUMS

Tautas teiciens: „Veselā miesā vesels gars” – tas ir brīnišķīgi. Bet ir arī teiciens – „Viss sākas galvā!” No šim atziņām var secināt, cik svarīga cilvēka labsajūtai ir gara un miesas harmonija – tātad – veselība. To uzlabot un saglabāt palīdz tautas medicīna ar dabas līdzekļiem un fiziskām aktivitātēm. Šādu palīdzību var saņemt salonā „Efeja” Madonā pie plaša profila ajūrvēdas speciālistes **Ināras Porietes**.

Tā kā es pati esmu divas reizes pārliecinājusies par labvēlīgu iznākumu, nolēmu iepazīstināt arī lasītājus.

Uzrunāju Ināru pastāstīt par savu darbu, kalpojot tik dažādām medicīnas nozarēm. Vērts uzzināt un ieklausīties!

„Esmu dzimusi 1962. gada 18. jūnijā, skaistajā vasaras laikā pirms Saulgriežiem. Dzimšanas dienās bija īsta svētku sajūta. Bija jauna kleita un, galvenais, izcepta torte, svinēt varējām arī zem koka.

Mācījies Mētrienas pamatskolā, pēc tam Ļaudonas vidusskolā, kad pa vasarām strādāju Madonas slimnīcas dzemdību nodaļā par sanitāri. Par profesijas izvēli nebija šaubu – būšu mediķe. Braukāju uz sagatavošanas kursiem anatomikumā Rīgā, lai stātos Medicīnas institūtā. Bet prāts jaunībā jau filozofēja ko citu – pārāk ilgi jāmācās par dakteri. Iestājos prestižajā Rīgas 4. medicīnas skolā. Par māsiņu nē, jo tur ir nakts dežūras. Iestājos feldšeru nodaļā. Tagad varu teikt, ka arī tur, tāpat kā jebkurā profesijā, maize nav bez garozas. 1983. gada 1. aprīlī sāku strādāt Sāvienas feldšerpunktā. Ar priekiem un bēdām, kurioziem un gandarījuma brīžiem aizritēja desmit gadi. Tur piedzima mūsu ar Valdi bērni. Pēc dekrēta atvaļinājuma strādāju Ļaudonas slimnīcā, apguvu laboranta iemaņas un kādu laiku strādāju par virsmāsu. Ar vislabākajām atmiņām atceros un esmu pateicīga dakterei Valdai Dimbelei par zināšanām un pieredzi medicīnas jomā.

Dzīve nestāv uz vietas. Arī man radās vēlēšanās vēl apgūt ko jaunu. 1991. gadā uzzināju, ka Stradiņa slimnīcā apmācīs fizikālās terapijas māsas. Ieinteresēja. Ceļš tāls, bērni mazi, naudas maz – bet vajag! Man palīdzēja un atbalstīja mana stingrā aizmugure – vīrs Valdis. Pabeidzu, iepazīkās. Sāku strādāt Madonas „vecajā” poliklīnikā fizikālās terapijas kabinetā. Līdztekus šim darbam ieinteresēja aromterapija. Sapirku grāmatas, lasīju – nesaprotu nekā, kā dažādas eļļas un to kombinācijas var veikt pasakainus brīnumus. Ar šo dabas neapveramo spēku sadzīvoju jau divdesmit gadus. Ir apgūti neskaitāmi kursi. Esmu

Ināra savā darba vietā.

aromterapijas asociācijas biedre. Strādāju paralēli fizikālās terapijas darbam kā individuālā darba veicējs.

Vēl Stradiņa slimnīcā apguvu akupunktūru, kas mani pavedināja izglītoties ajūrvēdā – tas ir zinātnes un filozofijas apvienojums. Medicīnas nozare, kas tapusi pirms vairāk kā 5000 gadiem Šrilankā. Tā māca izprast ķermeni, tā būtību.

Trauksmais laiks man bija 2004., 2005. gadi, kad bija jānostiprina zināšanas kosmetoloģijā. Deviņus mēnešus diendienā paralēli darbam braukāju uz Rīgu. Ritms bija nežēlīgs. Kad biju nolikusi pēdējo eksāmenu, braucot mājās raudāju laimes un prieka asaras. Esmu diplomēta kosmētiķe. 2008. gadā nodibināju savu uzņēmumu SIA „Efeja I”. Strādāju gan tradicionālajā, gan netradicionālajā medicīnā.

Šogad beidzu 3. līmeni Tibetas planetāro trauku terapijā. Arī unikāla metode, kas radusies 560 – 480 g.p.m.ē. Indijā. Skanošie trauki rada skaņas un vibrācijas, kas dziedinoši iedarbojas uz cilvēka

dvēseli un fizisko ķermeni – relaksē, atjauno līdzsvaru, uzlabo imūnsistēmu, veicina pašizveseļošanos.

Ļoti mīlu savu darbu. Strādāju ar visu, kas cilvēkam nepieciešams. Esmu laimīga un priecīga, kad esmu palīdzējusi cilvēkiem atgūt labsajūtu. Vēlu veselību un laimi visiem jaunajā 2021. gadā! Ināra Poriete”.

Ajūrvēda

Medicīnas zinātne, kas Indijā, Nepālā un Šrilankā tiek praktizēta vairāk kā 5000 gadu. Tā ir zinātnes un filozofijas apvienojums. Kā alternatīvā medicīna tā iegūst arvien plašāku popularitāti visā pasaulē. Tās

pamatā ir precīza diagnostika, kas balstīta uz piecu galveno enerģētisko stāvokļu – Ēteris, Gaisis, Uguns, Ūdens un Zeme izpēti un savstarpējo ietekmi uz cilvēku. Pēc šīs ārstniecības sistēmas uzskatiem, katrā ķermenī mājā trīs galvenie elementi, kas ajūrvēdā atbilst trīs došām. To nosaukumi ir VATA, PITA, KAPHA. Ja šo elementu līdzsvars organismā tiek izjaukts, sākas dažādas problēmas, kas prasa ārstēšanu. Diagnostika tiek veikta, pētot pulsus, apsekojot maņu orgānus. Ir svarīgi, lai atveseļošanās notiktu vienlaicīgi gan fiziskajā, gan garīgajā plānā. Cilvēkam arī jāgrib līdzdaroties, lai sasniegtu rezultātu, ir jāmīl sevi. Aizjūrvēdā tiek izmantoti augu valsts produkti dažādas dabiskas metodes – masāžas, diētas, alkūmijas produkti, aromterapija, augu izcelsmes eļļas. Ajūrvēdas masāžas ir viens no efektīvākajiem veidiem, kā likt enerģijai cirkulēt ķermenī un izvadīt no tā toksīnus un šlakvielas.

Laima Tumanova

Foto no Ināras Porietes personīgā arhīva

**Zelta rudens zelta pārslas bārsta,
Zelta mūži darbā vaiņagoti.
Visiem mums no jūsu dienu
pūra,
Ir pa kādai riekšaviņai dots.**

**Sveicam skaistajā
Kāzu jubilejā Viju un Asiju
Jeremejevus.**

**Daudz baltu dieniņu kopā
dzīvojot!**

Mētrienas pagasta pārvalde

**Pusgadsimtu kopā, zelta kāzas,
Mēs vēlamies jūs apsveikt no visas
sirds!**

**Ir mūžīgā mīlestība, jūs to pierādāt
Šodien mēs jums atkal saucam "rūgtis"!
Debesis svētīja jūsu laulību
Piecas desmitgades
jūs esat bijuši nedalāmi!
Un nekas ja sniegs ir matos
Kad mīlestībai dvēselē
ir skaista gaisma!**

**Apsveicam Viju un Asiju
Jeremejevus skaistajā kāzu jubilejā!
„Ābeļu” dāmas**

Dzērvēs nekad neaizlidos

KĀZU JUBILEJA

Mētrienā, Asijam un Vijai Jeremejeviem ir savs paradīzes stūrītis. Jau vairāk kā 25 gadus viņi ir „Krūtainu” māju saimnieki un gadu gaitā ar pamatīgu darbu un mīlestību ir radījuši vietu, kur ir prieks ne tikai dzīvot pašiem, meitām, mazmeitiņai, znotam, bet arī ciemoties radiem un draugiem. Daba gatavoja ziemas atpūtai un putnu čalas, kas pavasarī un vasarā skan sētā, tagad, rudenī, ir mazliet pieklusušas. Nedzird arī dzērvju klaigas – dabā iestājies miers. Tomēr Vijai un Asijam šis laiks ir ļoti īpašs, jo 28. novembrī ir viņu kāzu diena – tieši pirms 50 rudeniem viņi viens otram teica JĀ vārdu.

Vija ir Mētrienas meitene, dzimusi „Aizdēglu” mājās. Kad Vijai tuvojās skolas gaitas, vectēvs nopirka „Grantiņos” Mētrienas centrā, lai mazajai meitenītei būtu tuvāk skola. Diemžēl tani pašā gadā vectēvs nomira. Kādu laiku (no 1961.gada pavasara līdz 1968.gada rudenim) mēs visa ģimene (izņemot vecmammu) dzīvojām Koknesē, bet pēc tēva nāves pārcēlāmies atpakaļ uz Mētrienu pie vecāmmamas „Grantiņos”. Vija bija beigusi vidusskolu, sāka strādāt, piedalījās ciema pašdarbības pulciņos. Dejoja jauniešu deju kolektīvā, spēlēja teātri. Mētrienieši, kas Viju pazīst, droši vien ir ievērojuši, ka viņa katru parastāko notikumu prot izstāstīt tik atraktīvi, ka gribot negribot sasmīdina, uzlabo otram garastāvokli.

Asijs ar mammu (tēvs bija miris) uz kolhozu „Līdums” no Baltkrievijas atbrauca dzīvot 1961. gadā. Toreiz viņam bija tikai 13 gadi. Šodien, raugoties uz tāda vecuma zēniem, nevaru iedomāties tos ejam aiz zirga arkla, piemēram, vagojot kartupeļus. Asijs pats kādreiz stāstīja, ka viņš to darījis no 12 gadu vecuma. Visu dzīvi viņu vērojot, varu teikt, ka Asijs patiesi gūst prieku no darba, ko dara. Jaunietis arī dejoja deju kolektīvā un tur ar Viju arī sadraudzējās un vēlāk arī uzplauka mīlestība. Neesmu jautājusi, bet domāju, ka viņiem tā patiesi bija pirmā, istā un vienīgā.

1970. gada 28. novembris bija tieši tāds pats, kāds tas bija šoruden. Arī šogad šis datums iekrita tieši sestdienā. Skatos kāzu bildes un domāju - vai tiešām jau pusgadsimts pagājis? Visi tik jauni un skaisti.... Kāzas bija lustīgas! Sarakstījās Madonā, jauno pāri veda ar ciema padomes „Moskviču”, pie stūres Andrievs Liepiņš, vedēja Laimdota un Pēteris Sniedzes. Ballēšanās notika Lejasskolā – lielajā zālē dancojām, blakus klasē – galdi. Par garšīgiem ēdieniem gādāja Milda Stāraste ar savām palīdzēm. Miervaldis Tučs un Andrejs Utināns muzikanti, kuri ne tikai ar savu spēli, bet arī dziedāšanu, ļoti daudz mērieniņu ir izdancinājuši.

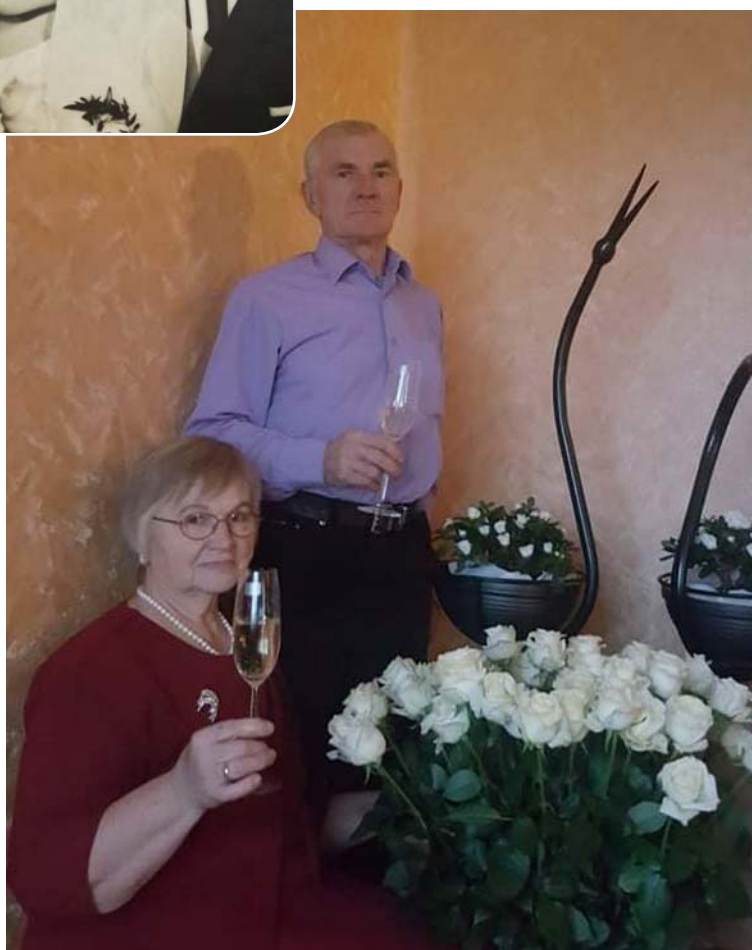
Tolaik modē bija visādas atrakcijas „joku telegrammas” – tam visam roku uz pulsts turēja vedēja. Kāzās bija daudz jauniešu – bija jautri un jauki...

Pēc kāzām jaunā ģimene dzīvoja „Grantiņos”. Piedzima meitiņa Indra un Sanita. Tagad izaugušas par krietniem, sirsnīgiem un atbildīgiem cilvēkiem. Mazmeitiņa Sabīne Paula ļoti, mīļa čakla un apzinīga meitene - tieši tāda kā viņas vecmāmiņa Vija bērnībā, kad man tikai par diviem gadiem jaunākai māsiņai, kad ziemā dzīvojām skolas internātā, no rīta viņa cē-

lās agrāk, lai sapītu man bizītes, jo man pašai tas vēl nepaveicās. Un tā visu dzīvi jūs man palīdzat tik ļoti, ka nav tik daudz vārdu, lai to pateiktu.

Tagad „Krūtainu” mājas saimnieki aktīvās darba gaitas ir beiguši, bet darbi mājās un sētā nekad nebeidzas. Vijai vasarā puķudārzs (meita Indra arī ir mantojusi no mammas šo „netikumu”), augļudārzs, sakņu dārzs. Asijam visu laiku kaut ko atjaunot, pielabot, applaut ap māju skaisto zālienu, medības. Abiem kopā - ziemā malku gādāt, apskatīt Latviju kopā ar mazmeitu, gan arī iepazīstot

savu tuvāko apkārtni – pagājušajā pavasarī kājām veikta 7 km gara „ekspedīcija” pa Jošas tecējumu. Savu laiku ikdienā prasa arī lopiņu apkopšana kūtī, un „īsteno” sētas strādnieku – kaķīšu Stellas un Gustes muguriņu noglāstīšana un sarga – suniņa Gera samīlošana. Visur ir vajadzīgas jūsu rokas un sirds.

2020. gada 28. novembrī savu kāzu jubileju jūs nosvinējāt ģimenes lokā kopā ar meitām, mazmeitu, znotu. Iedzērāt šampanieti, cienājāties ar bērnu sarūpētu mājas torti. Saņēmāt baltu rožu klēpi, un, es domāju, arī ļoti simbolisku dāvanu, proti, metālkalēja gatavotu skaistu mākslas darbu. Divi no metāla izkalti puķu statīvi - dzērvēs. Tās stāvēs jūsu mājas pagalmā un nekad neaizlidos, jo, kā zināms, dzērvēs ir putni, kas veido monogāmus pārus uz mūžu...

Māsa Rudīte Barkavā
Foto no personīgā arhīva

Esmu priecīga, ka varu šeit strādāt

CILVĒKS STARP MUMS

Lauma ar dēliņu.

Aivim patīk cept piparkūkas.

Lauma savā darba vietā dārziņa virtuvē.

Pirmssvētku laikā uz sarunu aicinājām mūsu dārziņa pavāri **Laumu Kirsanovu**.

Pastāsti, kā nokļuvi darbā pirmskolas izglītības iestādes virtuvē par pavāri.

1. oktobrī palika gads, kā strādāju par pavāru šeit. Šajā jomā nebiju strādājusi astoņus gadus. Biju Rēķu kalnā par viesmīli. Uzrunāja Daiga Podiņa, ka dārziņā vajag pavāri un es mēģināju. Man ļoti paveicās, jo Madonas „Puķu sētā” sezona beidzās. Esmu priecīga, ka varu šeit strādāt, darbs pie mājām.

Pērn pirms svētkiem cepām plātsmaizes, šogad, tā kā šāda situācija valstī, nekāda svinēšana nebūs. Launadziņā uzcepsim rulleti. Bērni paši uzceps kādu piparkūku.

Kā izlēmi kļūt par pavāri?

Pēc 9. klases beigšanas aizgāju mācīties uz Rīgas Amatniecības vidusskolu. Bet vecmāmiņa, kas mūs audzināja, nevarēja atļauties, ka mēs ar māsu katra mācāmies citā skolā un citā vietā. Aizgāju uz Vecbebru Profesionālo vidusskolu pie māsas, kura mācījās par viesnīcu servisa speciālisti. Tādu grupu savākt vairs nevarēja, un nācās iet uz pavāriem. Vecbebrus izmācījos trīs gadus un pārgāju uz ēdināšanas servisa kursu. Ar māsu nedēļu mācījāmies, nedēļu strādājām. Madonā „Šlāgeri” izgāju praksi, pastrādāju tur par pavāra palīgu.

Kā svinat Ziemassvētkus?

Ar dēliņu parasti sacepam piparkūkas. Aivim to ļoti patīk darīt. Ievērojam tradīcijas, lai galdā būtu sautēti kāposti, lai pietiktu speķa, zirņu, lai nebūtu asaru un zivju, lai naudiņa turētos. Parasti Ziemassvētkus svinējām kopā ar mammas māsas ģimeni un māsu Renāti. Sarunājām, ko kurš gatavos svētku galdam. Kopīgi to klājām. Tagad, kad ir dēliņš, jādodomā, lai atnāk Ziemassvētku vecītis un atnes dāvanas. Viņš raksta vēstuli vecītim un mācās dzejolīti. Vienmēr arī paši gatavojām viens otram dāvanas. Šie būs pirmie Ziemassvētki bez babiņas Alisītes, viņa vienmēr mazliet ar mums kopā pasēdēja, skaitīja dzejoli. Bet šogad svinēsim trijātā...

Ziemassvētkos kaut kas esot jāvēlas un tas piepildoties... Vai Tev ir kāds sapnis?

Ļoti vēlētos nolikt autovadītāja tiesības.

Tavs vēlējums svētkos.

Lai mums visiem būtu labi...

Paldies Laumai par sarunu. Vēlam arī Tev jaukus Ziemassvētkus, darbīgu, neparastiem ēdieniem bagātu Jauno gadu! Lai veselība Tev un Tavai ģimenei.

Materiālu sagatavoja **Solvīta Stulpiņa un Valda Otvare**
Foto Daiga Podiņa un no Laumas personīgā arhīva

Mētrienas lauki atkopjas

PAGASTĀ

Jāapar zeme rudenī, lai pa ziemu rūgst. Tā kādreiz runāja vecie Mētrienas zemnieki. Pēc Otrās Atmodas, deviņdesmitajos gados, Mētrienas tīrumu skats nebija pievilcīgs. Stāvoklis pamazām mainās. Mēs skatījāmies, braucot pa ceļu, no Āriņiem līdz Aizelksnei. Pārvērtības, protams, ir ļoti lielas. Nav vairs māju „Pabērzi”, „Lejniēki”, „Zvirgzdiņi”. Nav Strogovu mājiņas pie Sildiem. Nav „Sildu” Pētera mājas. „Būros” vairs neviens nedzīvo. Arī „Aizelksnes” lielā māja ir tukša un iet bojā. Nav vairs „Lejaslapsas”.

Tomēr patīkami skatīties, ka no pat „Māliņiem” līdz „Praulsalas” ceļam, lauki ir aparti. Vietām jau zaļo ziemāji. Tātad Mētrienas zemnieki pamazām atsperas. Attēlā Jūs redziet Alda Oša aparto lauku no „Āriņu” puses līdz pat „Būriem”. Pagājušajā gadā Aldis šajā tīrumā novāca labu ražu. Būtu vēl labāka, ja neuzdarbotos meža zvēri. Tāpēc Mētrienas mednieku kolektīvs apkārt laukam ierīkojis piecus mednieku paaugstinājumus un vienu torņi. Cerams, ka lielā mērā šo 2021. gada ražu tas pasargās.

Ilmārs Grudulis
Solvītas Stulpiņas foto

...lai miers virs zemes un cilvēkiem labs prāts!

Lai Jaunajā gadā pozitīvas pārmaiņas, drosme neatteikties no izaicinājumiem, un galvenais – mīlestību!

„Cīruliši” saime

Purva bridēji var uzticēties medniekiem un mediķiem

NOTIKUMS

Purva bridējs. To nevajag iedomāties par populāro Rūdolfa Blaumaņa darbu. Šoreiz ir savādāk. Jau no agras bērnības es bradāju no Silagala uz Mētrienu. Reizēm pa Siksālas Sidu purvu, reizēm cauri Mindaugai. Tāpēc man patīk un pievelk meži un purvi, lai gan esmu saņēmis pietiekoši daudz aizrādījumu.

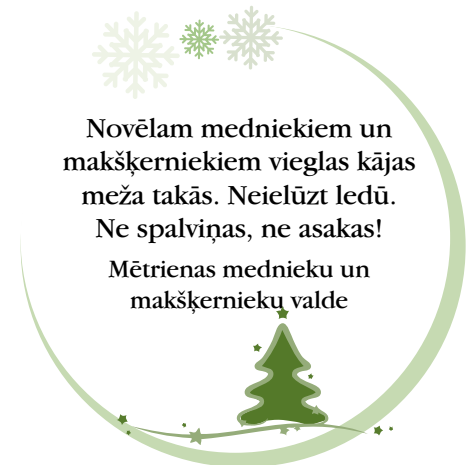
Tālāk atkal runāsim par Valtersālas purvu, kurš ir oriģināls tajā ziņā, ka purvu ūdeņus agrākos laikos izmantoja Mētrienas iedzīvotāji. Vācu zemes īpašnieki izdomāja, kā sakrāt šos ūdeņus. Protams, vietējie iedzīvotāji bija galvenais darbspēks. Zemnieki gadiem ilgi raka grāvjus purvā. Latviešu grāvjiņi desmitiem mazu grāvīšu ūdeņus ievadīja vienā lielākā grāvī, kuru sākumā sauca par Bogotas upīti. Bet vēlāk par Žagatiņu. Pēdējais nosaukums ir samērā jauns un saistīts ar kādreiz „dzirnaviņās” dzīvojošo uzvārdiem.

Valtersāla mani vienmēr pievilks kā magnēts. Varbūt tāpēc, ka otrā pusē ir Bilstiņu purvs un mežs, Pirmā pasaules kara ierakumi. Ir labas sēņu un ogu vietas. Tikai gadus divdesmit atpakaļ bija kāds nepatīkams notikums. Mašīnas īpašnieku prombūtnes laikā vieglajai mašīnai bija noskrūvētas visas četras riepas. Visādi mēloja. Viens variants, ka tā bija atriebība par dāmu. Kamēr vīrs mežā, trešā persona atriebjas šādā veidā.

Šajā gadā Valtersālas masīvā 8.decembrī ierados jau ceturto reizi. Biju arī dienu iepriekš, bet netiku pāri tekošai tērcei. 8. decembrī no Liepsalu (bijušo Silgalu) apkārtnes izgāju ap vieniem pusdienlaikā. Stunda pagāja, līdz tiku līdz iedomātajai vietai. Mednieku masta līniju bija labi ar sarkanu krāsu iezīmējis mežzinis Māris Macijevskis. Ap pulksten trijiem iekritu vecā, aizaugušā grāvī, kurš nemaz neatšķīrās no meža apkārtējās vides. Atrados ledainā ūdenī pāri celgaliem. Likās, ka mani vēl velk dziļumā. Tāpēc ātri ar pūlēm izķepurojos laukā un devos pa taisnāko meža vietu uz Lejasozoliem. Pie

mana iešanas ātruma pie Rolanda Družoka atpūtas vietas, diena jau satumsa. Redzu māju kontūras, bet netieku pāri dziļam, tekošam grāvim. Dzirdu savu tuvinieku auto taures un Norberta balsi. Tomēr biju spiests meklēt retāku mežu, lai tiktu līdz ceļam, kurš ved uz Vīnkālniem. Gāju krizdams un klupdams pa tumšo mežu. Izlādējās arī telefona baterija. Turklāt pazaudēju vienu silto cimdu. Tikmēr mani tuvinieki un mednieku kolektīva vadība noorganizēja meklēšanu. Kājas gan nesala, bet rokām pārmaiņus izmantoju vienu cimdu, jo sals sasniedza septiņus astoņus grādus. Vēl pēc kādas stundas pamanīju spēcīgu luktura gaismu, kādā divsimts metrus attālā biezoknī. Tur vīri – Jānis Trops, Pēteris Bebrs – apgalvoja, ka redzējuši mana baltā spieķa atstaroto šo gaismu. Jānis un Pēteris vismaz metrus simts vilka mani vajadzīgajā virzienā. Pašiem jau arī nebija viegli. Beidzot nokļuvām uz manis paša cirstas stigas, kur mūs gaidīja vesela mednieku komanda. Mediķe Gita Kuprane, neskatoties uz maniem iebildumiem, noguldīja mani uz brezenta gabala un mednieki iznesa mani uz Vīnkālnu apkārtni, kur jau gaidīja Valdis Broks ar savu auto. Tikmēr Gita bija nokārtojusi neatliekamās medicīniskās palīdzības ierašanos. Tajā mani iesēdināja, neskatoties uz maniem protestiem, un nogādāja Madonas slimnīcā. Pats brīnos, ka nebiju saaukstējies, pat iesnu nebija.

Ļoti pateicos Jānim Tropam, Pēterim Bebrim, Mārim Macijevskim, Viktoram Aleknavičam, Valdim Brokam, Intaram Tumanovam, Kasparam Rozītim, Vīnkālnu saimniekam Keisteram un visiem pārējiem medniekiem. Paldies neatliekamās medicīnas palīdzības 31. brigādei, kuras sastāvā bija Laima Briede, Kitija Rutkaste un Gatis Garančs. Ļoti korekti savā aktā aprakstīja policijas darbinieks. Nokļuvu Madonas slimnīcas terapijas nodaļā, kur mani izmeklēja ķirurgs Rūdolfs Preiss. Ārste Anita Ābula atklāja manas sirds aritmiju un centās to novērst līdz pat 13.decembrim. Liels paldies dakterēm Ingai Raudai un Evijai Kalniņai. Jāslavē visi terapijas nodaļas mediķi un darbinieki,

Novēlam medniekiem un
maksātniekiem vieglas kājas
meža takās. Neielūzt ledū.
Ne spalviņas, ne asakas!

Mētrienas mednieku un
maksātnieku valde

kuri darbojas ar mani – Gaļina Glazeikina, Daina Ceriņa, Ilona Bērziņa, Vija Namiķe, Inese Cielēna, Dace Bordņikova, Līga Bērziņa, Ligita Lūse, Ļubova Miteniece un vēl Dzintra, kura nekad nevēlējās atklāt savu uzvārdu. Trijām darbiniecēm Ļubovai Miteniecei, Ilonai Bērziņai un Vijai Namiķei ir zināmi sakari ar Mētrienu. Ir patīkami, ka pie manis reizēm atnāca Ļuba un apprasījās, kā veicas, vai nav vajadzīga kāda palīdzība. Vispirms 4.palātā dzīvoju viens. Dienu vēlāk ievada barkavietī Uldi Šidlovski, kuram sirdi “pieregulēja” divu dienu laikā. Vēl pēc dienas slimnīcā ievietoja Valdi Šķēli, kurš izrādījās, labi pārzina Mētrienu. Viņš stāstīja man, ka kādreiz Mētrienas pagasta padomē strādājis par priekšsēdētāju Ilmārs Grudulis. Braukājis uz ballēm, paticis, kā spēlēt Andrejs Utināns.

Slimnīcai šis laiks ir arī ļoti grūts. Veica palātu pārkārtošanu. 9.decembrī jau dzīvojām trijātā ar madonieti Rihardu Levinu un jēkabpilieti Benediktu Švarcu, kurš arī labi pazina Mētrienu, jo viņam šeit dzīvo tuvi radinieki.

Aizkustināja darbinieču atsaucība. Pie manas izrakstīšanas, medmāsiņa mani iesēdināja krēslā un nogādāja līdz pat automašīnai.

Man patīk noskaņojums terapijas nodaļā. Grūtajos laikos saņēmu tikai laipnību, līdzjūtību un izpalīdzību.

Ilmārs Grudulis

LĪDZJŪTĪBAS

Ja nākas kaut ko ļoti tuvu zaudēt,
Tad nākas gluži cilvēciņi skumt.
(O. Vācietis)

Izsaku līdzjūtību Astrīdai Kārklīnai un
Anitai Bebrei ar ģimenēm, **Normundu**
smilšu kalnā pavadot.
Ilmārs Grudulis ar ģimeni

Aiz katra paliek dzīve
un pasacītais vārds,
Bet atmiņas tik dārgas
sirds ilgi saglabās.
(M. Jansone)

Izsakām patiesu līdzjūtību
Astrīdai Kārklīnai, no **dēla Normunda**
atvadoties.
„Mētrienas Dzīves” veidotāji

Bet sirds siltums paliks,
Paliks vēl aiz Tevis,
Un atmiņas
kā maza saule degs.
(P. Priede)

Patiesa līdzjūtība Astrīdai Kārklīnai,
dēlu smilšu kalniņā pavadot.
Teresija Timofejeva

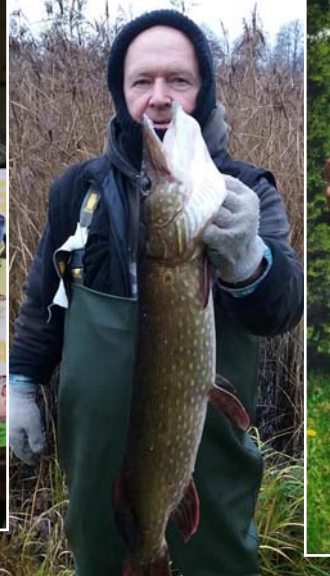
Makā jānēsā zivju zvīņas, tad vienmēr būs nauda

MAKŠKERĒŠANA

Ziemassvētku vakarā latvieši lēja laimes un darīja visu, kas teikts mūsu ticējumos. Lai bagāts nākamais gads – svētku vakarā galdā jāceļ deviņi ēdieni. Ja vakarā debesīs redzams daudz zvaigžņu, tad nākamā vasarā gaidāma bagātīga ogu un sēņu raža. Taču skaidrs ir viens – svētku galdā bez zirņiem, pīrādžiņiem, zivs un cūkgaļas neiztikt. Apaļi cepumi vai rauši – saulainam gadam, zirņus un pupas liek galdā, lai nebūtu jāraud (arī, lai būtu nauda), cūkgaļa – laimei, zivis – naudai un bagātībai.

2020. gada rudenī par lielo līdaku meistarū uzskatāms Ivars Bogdanovs. Tiešām viņa lomi ir iespaidīgi. Aicināju viņu uz nelielu sarunu. Kā veicies? Kur tik labi ķeras? Lielākā zivs? Un kura tad pašam labāk garšo?

“Lai būtu paēdis, kaut kas jānoķer. Katru dienu jau neķeras. Labi ja nedēļā viena, divas līdakas trāpās. Ar četrus kilogramus līdaku var mieloties trīs dienas. Šajā gadā lielākā līdaka bija 5,1 kg, bet vēl lielāka ir bijusi – 7,5 kg. Odzijas ezerā noķertais asaris svēra 1,2 kg. Aiviekstē

ir bijusi salate virs 4 kg. Labi pagatavotas garšo visas zivis, bet priekšroku dodu treknajām – plaužiem, karpām”, pavēstīja Ivars.

Latviešu tautas ticējums vēsta, ka, lai makā vienmēr būtu nauda, tajā jānēsā zivju zvīņas. Jautāju Ivaram, ko viņš par to domā? Atbilde – „Par zvīņām nezinu, manuprāt, naudas makā būs vairāk, ja to

netērēs cigaretēm un alkoholam”.

Vēlam Ivaram arī nākamajā gadā – ne asakas! Lai skaisti Ziemassvētki, pānākumiem bagāts Jaunais gads!

Solvita Stulpiņa
Foto no Ivara personīgā arhīva

MAMMA JUBILĀRS

Kā lai pastāsta par šo mīlestību?

Mamma... sākumā tas ir viss, kas Tev ir, tad pēkšņi kā putnēns bēdz no ligzdas un saki: Es pats! Es pats!

Iet laiks, kļūsti pati par mammu un atkal atgriezies pie viņas kā pie drauga, kā pie padomdevēja vai uzticības personas.

Mēs mīlam viņas – mamas. Tur nav ko liegties! Tā ir!

Bet mēs lepojāmies ar savu mammu!

Gadu laikā no mazotnes, protams, mēs daudz ko neredzējām, kā mammai sāt, kā cieš, kā raujas, kā cīnās, kā brīžiem šaubās, bet tomēr mūsu dēļ nepavedās.

Atskatoties uz bērnību pieaugušā acīm, pirmā lieta, kas ienāk prātā un veido sapņainu smaidu uz lūpām – svētdie-

nas rīti. Pankūku rīti.

Un, zinu, ka tagad visās mājās svētdienās tiek ceptas pankūkas, jo tās ir atmiņas, kas nāk no bērnības kopā ar mammu.

Svarīgākās ir tās mazās lietīņas. Cieņīt sevi, justies mīlētam un mīlēt citus. Tās mums ļauj būt īstiem un laimīgiem cilvēkiem.

Varbūt dažreiz aizmirstam apskaut mammu un pateikt, ka viņa ir lieliska! Ka mēs viņu mīlam! Mēs joprojām esam viņas bērni.

Mammu! Paldies par māsām un brāļiem!

Paldies par mums!

Dace Irbe

Šujam, aužam

PROJEKTS

Sakarā ar valstī noteiktiem Covid-19 ierobežojumiem, projekta nodarbības ir pārtrauktas, bet līdz decembra sākumam jau tika paveikti daudzi darbiņi. Projekta vadītāja Līgita Tumanova uzrunāja šūšanas un aušanas nodarbību dalībnieces izteikt savas domas par projekta lietderību. Dalībnieču viedoklis ir šāds:

20:39 Aušana

Mīļās, skaitās, atsaucīgās meitenes! Lūdzu uzrakstiet katrā pāris teikumus par projekta nozīmi jūsu izpratnē.

Lejiņa Iveta
Kas var būt labāks par šo! Izaugsme, kopā būšana. Jaunas zināšanas. Jauka skolotāja. Tādu projektu vairāk. Un turpinājumu, paldies liels Ligitai.

Iveta Bonštete
Man prieks, ka meitenēm ir interese un galvenais-pacietība. Cerams, ka izdosies ielānoto paveikt.

Mārīte Siliņa
Ļoti patīk šīs nodarbības. Vienreizēja atmosfēra, ko nevar aprakstīt vienkārši jūti kā kopā darbojoties rodas atkal jaunas idejas. Paldies mūsu skolotājām. Līgita paldies par šo iespēju.

Antoņina Krasovska
Ļoti jauki, ka ir tāds projekts, ar kura palīdzību apgūstam tik vērtīgas zināšanas gan šūšanā, gan aušanā. Paldies mūsu skolotājām, kas ir iedvesmas pilnas, enerģiskas un sava amata īstas meistares. Paldies Ligitai par lielo darbu projekta tapšanā. Tā ir tāda dzīves vērtība! Lai piepildās mūsu iecerētie sapņi un lai veicas!

Daiga Podiņa
Nodarbības ir ļoti interesantas, skolotāja forša un arī skolniece. Priecājos, ka pieteicos šīm nodarbībām, var iegūt jaunas zināšanas un prasmes foršā sabiedrībā. Cerams "skolēnu brīvlaiks" ilgi neievilksies.

Daiga Grantiņos
Ligitai lielais paldies, Ivetai un Mārītei! Vienmēr interesē apgūt jaunas prasmes! Ja paskatāmies atpakaļ, neko nemācējām, tagad jau darbiņi top! Interesantas un krāsainas nodarbības! Atmosfēra super! Turamies un neķeram vīrusus, tad jau visu iespēsim!

Sandra Murāne
Mans finišs! Tā ir patiesa bauda radīt to par ko nekad neesi iedomājies radīt.

18:56 Šūšanas klase Mētrienā

Daiļās šuvējmeitenes! Lūdzu katrā izsakiet pāris teikumus par projekta lietderību, protams, tas ir tikai sākumposms, turpinājums sekos līdzko varēs atsākt. Vai tas deva jau kādu iedvesmu, varbūt jau iegādāta šujmašīna... Lūdzu.

+371 Sveiki. Man projekts ļoti patīk un ir noderīgs. Šujmašīna tagad ir pašai mājās. Šuju maskas savējiem. Un kad jau varēs turpināt ar lielu prieku to atsāksu darīt. Vēl daudz interesanta priekšā.

Paldies.

+371 Labdien. Man ir liels prieks, ka netīšām esmu satikusi jaunas jaukas kolēģes. Nodarbības pagaidām vēl ir bijušas maz. Šujmašīna mājās ir jau daudz gadus. Šuju ģimenei un draugu ģimenei maskas. Sašūto somu, izmantoju pamatdarba lietu salikšanai. Ar nepacietību gaidu nākošo nodarbību, lai atkal varētu turpināt uzzīmēt tos „svārku, un sākt viņus šūt. Mums ir burvīga skolotāja un liels prieks par kopā bušanu!!!

+371 Labdien! Piekritu par to, ka mums ir lieliska skolotāja, jauka kompānija un iespēja iemācīties dzīvē noderīgas lietas! Liels paldies par iespējām, ko projekts sniedz un ĻOTI, ĻOTI ceru, ka viss turpināsies!!! Zane Beģe

+371 Labdien. Ļoti noderīgs šūšanas projekts... gaidu turpinājumu. Projekta skolotāja lieliski stāsta, rāda, skaidro... un prieks par satiktiem jaukiem cilvēkiem. Attālums nav šķērslis!

+371 Labdien, esmu ļoti priecīga, ka īstenojās viena no manām iecerēm, iemācīties šūšanas pamatus, kuras ikdienā ir diezgan bieži nepieciešamas. Un šī iespēja ir tepat Mētrienā, kopā ar jauku, enerģisku skolotāju un jautru, atsaucīgu kolektīvu. Paldies, cilvēkiem, kuri piestrādājuši, lai mums šāda iespēja būtu.

Evita Krasta
Esmu ļoti priecīga par šo iespēju mācīties šūt, uzzināt dažādus knifiņus, kas ļoti noder. Prieks par mūsu pulciņu un superīgo skolotāju. No Aivas rodas pārliecība, ka šūt taču nav nemaz tik sarežģīti, kā pirmajā brīdī liekas!

Daiga Podiņa
Es arī esmu priecīga par šūšanas nodarbībām, mūsu radošai komandai ir forša skolotāja. Paldies par projektu!

Iluta Ozoliņa
Paldies, tas ir katrā sievietei vajadzīgs prast, man prieks būt kopā ar jums un vēl piedevām iemācīties elementāro. Domājot kā tikt galā ar rokdarbu, apbrīnojami ātri paiet laiks un raizes pa galvu nejaucaš, tu domā tikai par to, kad jāspiež pedāls un kā pirkstā ar adatu neietrāpīt!

Iluta Ozoliņa par sociālo darbinieci Mētrienas pagastā jau nostrādājuši deviņus mēnēsus. Iluta atzīst, ka viņai te patīk. Cilvēki pret viņu ir laipni, kolēģi atsaucīgi un klienti atsauroši.

Ilutas hobijs ir grāmaatu lasīšana un viņa visiem novēl apgūt Poliannas mācību – vienmēr atrast, par ko priecāties, lai cik reizēm ir grūti un baudīt šo unikālo iespēju – DZĪVOT!

- Meitiņ, vai atceries, ko tu darīji gandrīz katru nakti pirms miega, kad biji maziņa?

- Jā! Lasīju grāmatas zem segas lukturiša gaismā!

- Un kāpēc tu neslēdzi lielo gaismu istabā?

- Lai tu domātu, ka es guļu! Kamēr es pa to laiku kāri apriju grāmatu pēc grāmatas...

- Vai atceries kaut reizi, kad tavs lukturītis būtu nodzisis?

- Nē, tēti! Neatceros!

- Es arī nē. Un tev pat nebija nekad jāmaina lukturim baterijas...

/Mark Levi - "Vārdi, kurus nepateicām..."/

Novēlu, lai katrā ģimenē mājā mīlestība, miers un satiecība, jo ģimene, bērni ir vienīgā un patiesā vērtība dzīvē, kuras dēļ var pārciest visnegantākās dienas, apziņa, ka neesi viens šajā pasaulē, ka esi vajadzīgs, mīlēts un novērtēts, dod spēku celties un iet!

Iluta Ozoliņa,
sociālā darbiniece Mētrienas pagastā

Ikkatram gadam laimes brīdis savs
Kā katram rītam sava gaiša mala.
Bet katram gadam ir savs svētvakars,
Savs sliksnis balts,
aiz kura atstāt bēdu.
Pie loga putenis tik tīru divēli kar,
Un egles apsnigušās pilnas baltu vēdu.

/P. Jurciņš/

**Cerīgus un sirsnības
piepildītus Ziemassvētkus!
Daudz gaišu un laimīgu
notikumu pilnu
Jauno 2021. gadu!**

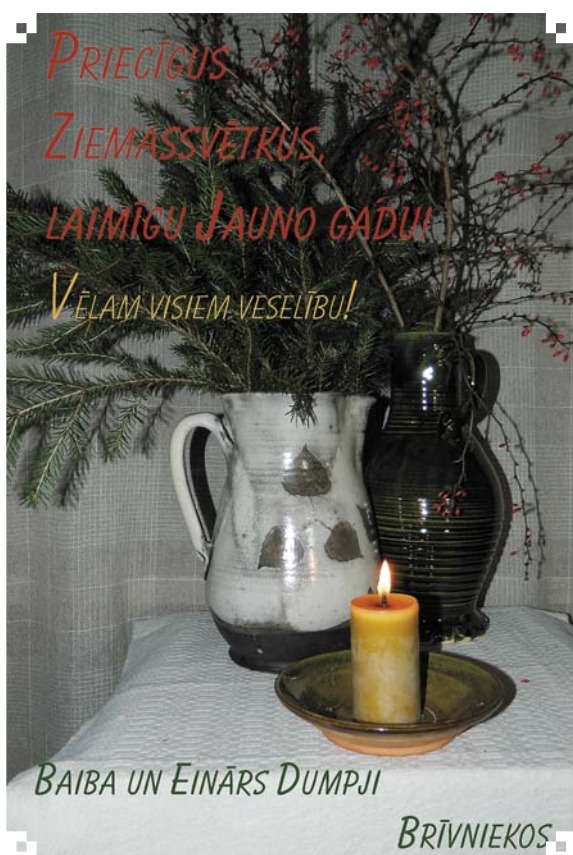
Sia „Erante” kolektīvs

Lai Ziemassvētku mirdzums ienes mieru Jūsu sirdīs!

Ir laiks ...
Salikt pagātni pa plauktiņiem un sakārtot domas.
Nosvērt labo un sliktu, nomazgāt spārnus.....
Apzāgēt spīta radziņus, satikties ar sirdsapziņu,
piezvanīt dvēselei un apjautāties kā klājas?
Pārbirst nevalas grāvjus un padzert tēju ar nokavētiem saullēkšiem...
Ieskaītīties patiesībai acīs un izsolē pārdot grēkus....
Un mīlēt kā nekad!

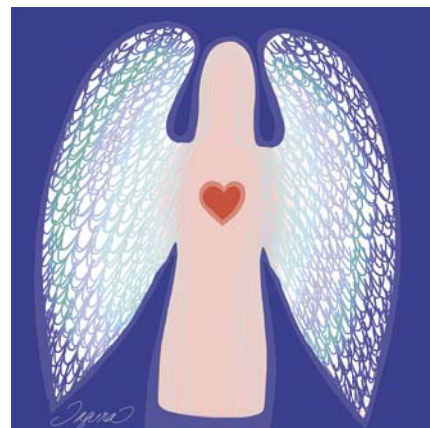
Mētrienas tautas nama kolektīvs

**PRIECĪGUS
ZIEMASSVĒTKUS,
LAIMĪGU JAUNO GADU!
VĒLAM VISIEM VESELĪBU!**

*BAIBA UN EINĀRS DUMPJI
BRĪVNIĒKOS*

Sākotnējā priekā par iespēju teikt vēlējuma vārdus Mētrienai, neapjautu, ka tas nebūs viegli. Un, jo vairāk domāju, jo atbildīgāk atlasu vārdus.

Šim mūsdienu pārbaudījumam ir jāļauj Cerību un Darboties degsmi. Šajā attīršanās laikā vērtību mērauklā jāpārsien mezgli. Cik mīli savu Zemi? To vari saskaitīt ar pēdām dubļos. To vari izskaitļot ar zvaigznēm debesīs. To vari pārlidot ar gaišām domām.

Kur paslēpjas Laime šajā laikā? – Sirdī, kas dziļā savilņojuma brīdī ietrīsas.
Kur paslēpjas Drosme šajā laikā? – arī Sirdī, un liek salauzt ierastos rīkus, rodot jaunus.
Kur paslēpies Miers šādā laikā? Tas jāmeklē domās un lūgšanās. Cerēsim, Ticēsim, Mīlēsim.

Inguna Krolle Irbe

*Gribas, lai baltā pasaulē
Balti sniegi snieg.
Un uz baltiem lielceļiem
Balti cilvēki iet.
Un lai baltos cilvēkos
Baltas domas dzimst,
Un lai baltās darbdienās
Balti svētki ir.*

/I. Ziedonis/

**Gaišajā pasaulē ienāk
Adventes laiks –
klusuma, pārdomu
un mīlestības laiks.**

Lai Ziemassvētku mirdzums ienes mieru Jūsu sirdīs un mājās, dāvājot veiksmi, izdošanos un daudz gaišu notikumu!

Ausma Fridrihsone

Pirms iededz sveci egles zarā,
Dedz svētku liesmu sirdī savā,
Ar piedošanu, sapratni,
Ar mīlestības dzirkstelī
Un ticī? tas ir Tāvā varā
Nest gaismu, kā to sveces dara...

Svētku laiks ir pārdomu laiks, kad izvērtējam padarīto, raugāties nākotnē ar lielu darba sparū, it sevišķi šajā drūmajā un nepatīkamajā laikā, kad ir jāargā sevi un savi mīļie. Novēlam, lai vienam pret otru ir iecietība un sapratne. Jauni sapņi, jaunas cerības, jauna pieredze un prieks – tas viss mums ir sagaidāms Jaunajā 2021. gadā. Mēs novēlam gaišus, siltus, mīlestības pilnus Ziemassvētkus un veiksmīgu, veselīgu un priecīgu Jauno gadu!

Mētrienas „Jauniešu centris”

Izdevējs – Mētrienas pagasta pārvalde. Reģ. Nr. 90012689100, pagasta pārvaldes tālr. 64826034.
Avīzes redaktore Solvita Stulpiņa. Redkolēģija – Valda Otvare, Jolanta Vītola, Līga Pastare, Marija Beģe-Begge, Laura Biķerniece, Eleonora Rimša, Ilmārs Grudulis.
Iespiests SIA “Erante” tipogrāfijā. Tālr. 25767030